VIII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 259)**

z dnia 3 kwietnia 2019 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 259)

3 kwietnia 2019 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Izabeli Kloc (PiS)**, przewodniczącej Komisji, oraz posła **Jana Dziedziczaka (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

I. informację o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2019) 89, 90, 91, 92, 105, 107, 110, 123, 124, 151 (w trybie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2019) 87, 94, 95, 113, 116, 118, 120, 152, 190, 201 (w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej);

II. poprawkę zgłoszoną w czasie drugiego czytania do komisyjnego projektu uchwały w sprawie udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec – grudzień 2018 r. (przewodnictwo Austrii w Radzie Unii Europejskiej) (druk nr 3234),

III. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 21-22 marca 2019 r.;

IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 8 kwietnia 2019 r.;

V. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych (9 kwietnia 2019 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2015) 615, COM(2016) 7, 750, COM(2017) 289, 344, 375, 477, 482, COM(2018) 9, 33, 134, 173, 322, COM(2019) 55);

VI. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, Sprawozdanie ogólnego z działalności Unii Europejskiej – UE w 2018 roku (C(2019) 1115 wersja ostateczna) i odnoszące się do niego stanowisko rządu;

VII. w trybie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, informację o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy (stan na dzień 7 marca 2019 r.).

W posiedzeniu udział wzięli: **Konrad Szymański** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Łukasz Piebiak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Sławomir Mazurek** podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska wraz ze współpracownikami, **Anna Moskwa** podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej wraz ze współpracownikami, **Dominik Komorek** główny specjalista w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, **Andrzej Macewicz** główny specjalista w MRPiPS.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kaja Krawczyk** – naczelnik Wydziału ds. Unii Europejskiej w Biurze Spraw Międzynarodowych, **Agata Jackiewicz** i **Artur Zaniewski** – z sekretariatu Komisji w BSM; **Przemysław Sadłoń** – legislator w Biurze Legislacyjnym, **Tomasz Jaroszyński** – ekspert ds. legislacji w Biurze Analiz Sejmowych, **Jolanta Adamiec** – specjalista ds. finansów publicznych w BAS.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej.

Stwierdzam kworum.

Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Zanim przejdziemy do porządku dziennego, chciałabym poinformować, że pkt VII dotyczący implementacji, rozpatrzymy dziś bez dwóch resortów, mianowicie informacje z zakresu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Infrastruktury zostaną przedstawione na jednym z kolejnych posiedzeń Komisji.

Czy są uwagi do porządku dziennego?

Nie widzę, wobec tego stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek dzienny.

Przechodzimy do rozpatrzenia pkt I, czyli informacji o dokumentach UE, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2019) 89, 90, 91, 92, 105, 107, 110, 123, 124, 151; w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu, z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy, COM(2019) 87, 94, 95, 113, 116, 118, 120, 152, 190, 201.

Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić uwagi, czy też zgodnie z wnioskiem prezydium możemy je przyjąć bez rozpatrywania przez Komisję?

Sprzeciwu nie słyszę.

Stwierdzam, że **Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów**. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia poprawki zgłoszonej w czasie drugiego czytania do komisyjnego projektu uchwały w sprawie udziału Rzeczypospolitej Polskiej w pracach Unii Europejskiej w okresie lipiec – grudzień 2018 r. pod przewodnictwem Austrii w Radzie Unii Europejskiej (druk nr 3234).

Uprzejmie informuję, że w czasie drugiego czytania do powyższego projektu uchwały została zgłoszona przez klub poselski Nowoczesna poprawka, w związku z czym Sejm w dniu 13 marca skierował projekt uchwały do Komisji w celu jej rozpatrzenia. Poprawka została posłom doręczona.

Czy przedstawiciel wnioskodawców chciałby zabrać głos?

Nie widzę.

Czy pan minister chciałby zabrać głos?

Nie widzę.

Otwieram dyskusję, czy są pytania?

Nie widzę, przechodzimy do głosowania…

Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Sejmu Przemysław Sadłoń:

Dziękuję bardzo, Przemysław Sadłoń, Biuro Legislacyjne – ja w kwestii porządkowej, powiedziałbym, mam korektę do brzmienia poprawki zgłoszonej w drugim czytaniu.

W związku z tym, że – zgodnie z art. 125a regulaminu Sejmu – Sejm informacje przyjmuje albo odrzuca to proponuję, aby w treści poprawki sformułowanie „nie przyjmuje" zastąpić sformułowaniem „odrzuca" – i konsekwentnie później dostosować redakcje tego przepisu, to jest zmienić przypadki w wyrazach, które tego wymagają.

Jeżeli Komisja wyrazi zgodę na tego typu korektę to uwzględnię to w treści poprawki, która znajdzie się w sprawozdaniu Komisji.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa posłów jest przeciwny tej zmianie?

Nie widzę, w związku z tym przyjmujemy tę zmianę. Wobec tego przechodzimy do głosowania.

Kto z państwa posłów jest za przyjęciem przedstawionej poprawki? Kto jest przeciw? Kto się wstrzymał?

Dziękuję.

Przy piętnastu głosach przeciwnych poprawce i jednym głosie wstrzymującym stwierdzam, że Komisja odrzuciła poprawkę.

Pozostał nam wybór sprawozdawcy, bardzo proszę o zgłaszanie. Czy ja mogę zgłosić pana przewodniczącego Dziedziczaka?

Poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Bardzo dziękuję – oczywiście, zgadzam się.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Czy ktoś z państwa jest przeciw tej kandydaturze?

Nie widzę, wobec tego przyjmujemy, że pan poseł Dziedziczak jest sprawozdawcą. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbyło się w dniach 21 i 22 marca 2019 r. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Konrada Szymańskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zewnętrznych.

Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Konrad Szymański:

Dziękuję bardzo.

Tak jak to zwykle ma miejsce wiosną, Rada Europejska skoncentrowała się na zagadnieniach gospodarczych, co odzwierciedla również kształt redakcji konkluzji, których znakomita większość jest poświęcona zagadnieniom wspólnego rynku i przyszłości polityki przemysłowej.

Jeżeli chodzi o zagadnienie wspólnego rynku, Polska od początku zachęcała do tego, aby konkluzje były sformułowane w sposób jak najbardziej ambitny, aby zwracały uwagę nie tylko na rolę, wagę wspólnego rynku dla przyszłości projektu europejskiego, ale rów-

nież, żeby zobowiązywały konkretnie Komisje Europejską do przedstawienia możliwie jasnego planu, nie tylko dotyczącego wdrożenia wspólnego rynku, który jest w bardzo wielu dziedzinach (w szczególności w dziedzinie usługowej i cyfrowej) projektem niezakończonym, ale również, aby przedstawiła raport dotyczący eliminacji poszczególnych barier, koniecznej eliminacji barier, które wciąż przeszkadzają w realizacji niektórych przynajmniej swobód rynkowych. Tak też się stało.

Myślę, że te konkluzje są wyrazem również bardzo dobrej współpracy w gronie siedemnastu państw, których premierzy, z Polską włącznie, zdecydowali się na to, żeby sformułować wspólne stanowisko, bardzo szczegółowe stanowisko przed tą Radą Europejską, przed szczytem w Sibiu, jako swój wkład w dyskusję nad przyszłością UE. Ta koalicja bardzo dobrze zadziałała, jeżeli chodzi o formułowanie propozycji do konkluzji. Te propozycje zostały zaakceptowane przez Radę Europejską.

Równolegle do tej dyskusji toczy się coraz bardziej otwarta debata nad przyszłością polityki przemysłowej. Przynajmniej dwa aspekty są w niej ważne, także z polskiego punktu widzenia. Po pierwsze wzmocnienie instrumentu wsparcia dla innowacji w przemyśle europejskim. Widać wyraźnie, że Europa w tej dziedzinie gospodarki, w tym sektorze gospodarki traci swoje miejsce globalne, w związku z czym uzasadniona jest dyskusja na temat użycia przynajmniej tych instrumentów, które mamy, takich jak projekty, które są przedmiotem wspólnego europejskiego zainteresowania IPCEI, a być może, zbudowania nowych instrumentów wsparcia dla gospodarki europejskiej, w szczególności w tych sektorach, gdzie poziom ryzyka może być postrzegany jako zbyt wysoki dla graczy czysto rynkowych.

Drugim aspektem tej dyskusji jest przyszłość polityki konkurencji. Ta dyskusja nabrała bardzo silnego politycznego charakteru, w szczególności po decyzji Komisji Europejskiej, która zablokowała fuzję Siemensa i Alstomu. To jest istotny aspekt tej decyzji, ale on, oczywiście, nie jest wyczerpujący.

Polska aktywnie zabiera głos w obu tych debatach. Można się spodziewać niedługo również bardziej ogólnej wizji przyszłości wspólnego rynku i polityki przemysłowej, z uwzględnieniem w szczególności tych dwóch aspektów ze strony polskiej.

Jeżeli chodzi o kwestie rynku cyfrowego, który jest nowym aspektem całego rynku wspólnotowego, zwracamy uwagę na istotność zasady swobody przepływu danych, które są głównym elementem wzrostu na rynku europejskim, na zagadnienia wspólnych standardów bezpieczeństwa (co w ostatnim czasie było też przedmiotem podwyższonego zainteresowania politycznego w związku z polityką niektórych państw członkowskich wobec inwestorów z państw trzecich), standardy etyczne, w szczególności jeżeli chodzi o sztuczną inteligencję i opodatkowanie. Opodatkowanie, uważamy, że powinno nastąpić jak najszybciej na poziomie unijnym, bez nadmiernego warunkowania tych kroków od tego, co się dzieje na poziomie globalnym czy też na poziomie OECD.

Z ubolewaniem zwracamy uwagę, że ostatnie próby, zaawansowane próby, wprowadzenia reguł opodatkowania dla tego sektora zostały zablokowane przez nieliczne państwa członkowskie, które nie są wciąż gotowe do tego, aby opodatkowanie tego sektora gospodarki było, po prostu, sprawiedliwe na rynku wspólnotowym.

Kolejna sprawa o charakterze gospodarczym to odniesienie do porozumienia Juncker – Trump z lipca 2018 r. w sprawie rozpoczęcia odmrożenia negocjacji handlowych między UE a Stanami Zjednoczonymi, a także odniesienie do szczytu UE – Chiny, który też głównie ma wymiar handlowy. Tutaj, podobnie jak cała UE, mamy poważny problem z utrzymującym się protekcjonizmem na rynku chińskim, co skutkuje rosnącą nierównowagą handlową zarówno w przypadku Unii jako całości, jak i Polski, w związku z czym jesteśmy żywotnie zainteresowani tym, żeby Unia podjęła właściwe środki przeciwdziałania temu niepożądanemu stanowi. Jednym z głównych aspektów tych wysiłków jest wdrożenie zasady wzajemności w zamówieniach publicznych i koncentracja prac nad międzynarodowym instrumentem zamówień publicznych.

Kolejnym aspektem o znaczeniu gospodarczym, ale zasadniczo odnoszącym się do innych zagadnień, jest przyszłość polityki klimatycznej. Polska zdecydowanie popiera starania, aby przyszłość polityki klimatycznej była umieszczona w kontekście porozumienia paryskiego, uwzględniając stosownie elastyczność tego porozumienia. Zwracamy

uwagę, że jednostronne, nieproporcjonalne działania UE nie będą wpływały w istotny sposób na stan wysiłków globalnych w zakresie ochrony klimatu. Potrzebujemy tutaj rozwiązań globalnych niejednostronnych. Zwracamy uwagę, że – jeśli chodzi o wysiłki UE, która jest zobowiązana do aktualizacji swojego celu redukcyjnego – takie porozumienie jest możliwe tylko przy uwzględnieniu szczególnych warunków, w których są poszczególne państwa członkowskie, w szczególności chodzi o warunki, w których funkcjonuje polska gospodarka. Zwracamy uwagę na problem utrzymania konkurencyjności europejskiej gospodarki. Zwracamy również uwagę na to, że nasze wewnętrzne regulacje, prowadzące do ukształtowania narodowych planów, zarówno w zakresie promocji i źródeł odnawialnych, jak i w zakresie energii i klimatu ogólnie, powinny być kluczowym wymiarem dla kształtowania polityki klimatycznej na przyszłość. Polityka klimatyczna UE powinna być oparta o logikę, o kontekst narodowy.

Ostatnim aspektem w tym kontekście jest, oczywiście, sprawiedliwa transformacja w tej dziedzinie. Z zainteresowaniem postrzegamy i stanowisko Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej, na razie na poziomie politycznym, ale uważamy, że aktywne i ambitne działania UE w tym zakresie są warunkiem koniecznym do ukształtowania finalnego porozumienia w sprawie przyszłości polityki klimatycznej w UE.

Z rzeczy, które zasługują na osobne odnotowanie, jeśli chodzi o przebieg Rady Europejskiej, chciałbym zwrócić uwagę na dwie rzeczy.

Po pierwsze – z polskiej inicjatywy wprowadzono do konkluzji bardzo dobrze sformułowany, szczegółowo sformułowany, punkt odnoszący się pięciolecia napaści rosyjskiej na Krym i Sewastopol. UE na poziomie szefów rządów potwierdziła swoje przekonanie o nielegalności działań rosyjskich w tej sprawie, o swoim przywiązaniu do zasady integralności terytorialnej i suwerenności Ukrainy.

Ostatnim elementem jest ciągła w ostatnim czasie dyskusja szefów rządów na temat unijnych starań w zakresie przeciwdziałań dezinformacji. To jest problem, który na pewno będzie narastał przed wyborami europejskimi, wyborami krajowymi w poszczególnych państwach członkowskich. Jest to z całą pewnością problem, który wymaga skoordynowanej akcji. Polska uczestniczy w systemie szybkiego powiadamiania w tym obszarze. Chcemy rozwijać to doświadczenie i na tym oprzeć również naszą strategię walki z dezinformacją, która ma często bardzo duże znaczenie polityczne, przynosi bardzo określone szkody polityczne w poszczególnych państwach członkowskich i nie jest produktem po prostu wolności wypowiedzi, która w każdych warunkach powinna być chroniona. Jest produktem zorganizowanej, zaplanowanej akcji politycznej, sterowanej przez państwa trzecie.

To wszystko, jeżeli chodzi o przebieg Rady Europejskiej w normalnym trybie.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję, czy są pytania do pana ministra?

Nie widzę, w takim razie zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 8 kwietnia 2019 r. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Szymańskiego.

Bardzo proszę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Dziękuję bardzo.

Rada do Spraw Zagranicznych zaplanowana na 8 kwietnia skoncentruje swoją dyskusję między ministrami spraw zagranicznych na zagadnienie Afganistanu, partnerstwa wschodniego i Wenezueli. Jeżeli chodzi o Afganistan, Polska popiera działania międzynarodowe, zarówno działania humanitarne UE, jak i zaangażowanie stabilizacyjne NATO w tym kraju. Podkreślamy znaczenie dialogu politycznego, który rozpoczął się między stroną amerykańską a talibami. Uważamy, że w tym procesie znacznie bardziej aktywną rolę powinien odgrywać sam rząd afgański, tym niemniej potwierdzamy – i z całą pew-

nością potwierdzimy też 8 kwietnia – swoje własne zaangażowanie w proces stabilizacji i samodzielności Afganistanu.

Jeśli chodzi o Partnerstwo Wschodnie, ta dyskusja się odbywa w kontekście dziesięciolecia tego projektu. Uważamy, że to jest dobry moment, aby nakreślić ambitna przyszłość projektu Partnerstwa Wschodniego. To jest jedyny instrument oddziaływania zewnętrznego UE na naszym wschodnim sąsiedztwie. To jest także nasze narodowe wschodnie sąsiedztwo, nie tylko unijne. Zwracamy uwagę na możliwość rozwoju projektów, które by zmierzały do zbliżania standardów prawnych w państwach Partnerstwa Wschodniego i UE, na wspieranie współpracy sektorowej, która mogłaby prowadzić do liberalizacji, w szczególności w zakresie ruchu osobowego, pracowniczego i usług, co by mogło ukształtować regionalny obszar gospodarczy Partnerstwa Wschodniego.

Trzecim aspektem, na który zwracamy uwagę, jest aspekt obywatelski. Biuro Współpracy Młodzieży Partnerstwa Wschodniego mogłoby wspierać wymianę między tymi państwami członkowskimi, również między państwami członkowskimi PW a UE. Zwracamy uwagę, że szczyt ministerialny, który przewidziany jest na 13 i 14 maja, powinien mieć możliwie ambitny charakter. Powinien zakończyć się przyjęciem dokumentu, który potwierdzi przywiązanie wszystkich państw członkowskich do tego aspektu polityki zewnętrznej UE. Zwracamy przy tej okazji również uwagę na konieczność właściwego finansowania tej polityki w przyszłej perspektywie. Nie mamy tutaj problemu z propozycjami Komisji, jeżeli chodzi o zakres tego finansowania. Komisja Europejska planuje wyraźny wzrost nakładów na kwestie zewnętrzne, w tym na politykę sąsiedztwa, natomiast stawiamy pewne pytania dotyczące zarządzania tymi pieniędzmi i dotyczące gwarancji zachowania tego finansowania na przyszłość.

Jeżeli chodzi o Wenezuelę, ministrowie spraw zagranicznych wymienią opinię na temat aktualnego stanu spraw w tym kraju. Zapewne wyrażą wsparcie dla zaangażowania unijnego, które przejawia się głównie w działaniach międzynarodowej grupy kontaktowej, która na dziś jest główną inicjatywą skoncentrowaną na wspieraniu pokojowego rozwiązania tego sporu, w szczególności przeciwdziałania sytuacji, w której utrzymujący się spór polityczny przerodziłby się w konflikt zbrojny. Popieramy też działania humanitarne UE wobec ludności wenezuelskiej, która jest w coraz trudniejszym położeniu na skutek utrzymywania się poważnego sporu, kryzysu politycznego w tym kraju.

Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję, czy są pytania?

Bardzo proszę.

Poseł Marcin Święcicki (PO-KO):

Panie ministrze, ja w sprawie tego Partnerstwa Wschodniego, bo tutaj rola Polski jest szczególna, odpowiedzialność i nasza znajomość tych spraw. Czy nie należałoby jakoś bardziej aktywnie działać na rzecz tego, żeby pomóc tym krajom Partnerstwa Wschodniego, które mają podpisaną umowę stowarzyszeniową i ją wdrażają, we wdrożeniu tej umowy?

Bo akurat takie kraje jak Polska czy republiki bałtyckie, kraje bałtyckie, mają doświadczenie świeże z wejścia do UE, a właściwie umowa stowarzyszeniowa to jest w bardzo dużej mierze również przyjęcie *acqius communautaire*. Czy nie należałoby tutaj – może to by było finansowane właśnie przez Unię, chociaż można by to robić bilateralnie, ale oczywiście lepiej, żeby Unia wzięła nad tym patronat – dać ofertę naszych ekspertów, naszych specjalistów, że naprawdę jesteśmy gotowi pomóc we wdrażaniu szybkim, skutecznym, efektywnym?

Bo czasami nie wystarczy uchwalić ustawę, trzeba ludzi przeszkolić, trzeba powołać nowe instytucje, trzeba się temu przyglądać. Żebyśmy tutaj dali jakąś mocną ofertę, że jesteśmy naprawdę gotowi wszystkie nasze zasoby, które kiedyś pracowały nad naszym wejściem do UE, to znaczy, te, które są wolne, możliwe, poświęcić teraz na skuteczne wdrożenie i implementację umów stowarzyszeniowych. Czy może jakieś inne inicjatywy Polska mogłaby wysunąć, żebyśmy byli jak najbardziej aktywni.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję.

Czy pan minister chciałby odpowiedzieć?

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Tak.

Polska z całą pewnością nadal czuje się współtwórcą Partnerstwa Wschodniego i czujemy się szczególnie odpowiedzialni za przyszłość tego projektu, dlatego kładziemy tak duży nacisk polityczny (także w okolicach dziesięciolecia Partnerstwa Wschodniego) na to, żeby ten projekt trwał i się rozwijał. Postulaty pana posła są realizowane w tym, o czym mówiłem, wspominając o inicjatywach zmierzających do uspójnienia standardów prawnych. To w dużym stopniu polega na przenoszeniu doświadczeń, także regulacyjnych, Unii na kraje Partnerstwa Wschodniego – oczywiście na te, które sobie tego życzą. W przypadku państw stowarzyszonych mamy tę intencję potwierdzoną dokumentami prawa międzynarodowego, więc jak najbardziej to jest sfera działania, która jest obiecująca. Oprócz tych rzeczy, o których wspomniałem wcześniej, czyli współpraca w zakresie młodzieży, obywatelskim, w zakresie liberalizacji rynku, to ten aspekt dzielenia się doświadczeniem, wspierania tych działań, które zmierzają do uspójnienia standardów norm prawnych, jest jak najbardziej rozwojowy.

Polska w tej sprawie robi dość dużo. Nasza akademia rozszerzeniowa działa cały czas, przyjmuje gości także z krajów Partnerstwa Wschodniego. Jesteśmy zainteresowaniem kontynuowaniem programów *twinningowych*, jeżeli chodzi o administrację. Z całą pewnością to doświadczenie polskie, które powoli staje się odległym doświadczeniem, jesteśmy już dość długo w UE, z całą pewnością jest dzielone z tymi państwami. Oczywiście – z tymi, które mają do tego gotowość i są tym zainteresowane.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Dziękuję bardzo.

Nie widzę więcej pytań.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji?

Nie widzę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 8 kwietnia**. Na tym zamykam rozpatrywanie tego punktu.

Przechodzimy do pkt V, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady do Spraw Ogólnych (9 kwietnia 2019 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach.

Tu muszę państwu przedstawić takie ogłoszenie, że po tym punkcie będziemy musieli pójść na salę, dlatego że nie mamy dokładnej informacji, o której będzie głosowanie. Musimy poczekać na sali obrad, potem będziemy kontynuować posiedzenie Komisji.

Bardzo proszę, panie ministrze o zabranie głosu.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Dziękuję bardzo.

Rada do Spraw Ogólnych jest przewidziana na dzień 9 kwietnia. Skoncentruje się ona, tak jak wszystkie ostatnie Rady do Spraw Ogólnych, na dyskusji nad postępem prac w przygotowaniu właściwych negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych po roku 2020. Stanowisko co do samych ram było referowane na tym forum wielokrotnie, więc nie będę do tego wracał. Natomiast chciałbym zwrócić uwagę na to, że informacja prezydencji na temat zaawansowania prac legislacyjnych w zakresie polityk sektorowych powiązanych z nową perspektywą finansową, będzie przedstawiona w trakcie posiedzenia Rady do Spraw Ogólnych, natomiast nawet najbardziej zaawansowane akty prawne nie gwarantują ich przyjęcia w tym kształcie, ponieważ bardzo wiele istotnych aspektów tych aktów prawnych jest przesunięta na poziom polityczny…

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Muszę przerwać, panie ministrze.

Niestety, musimy biec na głosowanie, bo w tej chwili już odpowiada minister.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

To jest w zasadzie wszystko w mojej strony.

Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):

Tak?

Dobrze, to w takim razie, czy jest ktoś chętny do zabrania głosu?

Nie widzę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła informację pana ministra** i zamykam rozpatrywanie pkt V, potem przejdziemy do kolejnego.

[Po przerwie]

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Wznawiam obrady.

Przechodzimy do pkt VI, czyli rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Sprawozdania ogólnego z działalności Unii Europejskiej – UE w 2018 roku (C(2019) 1115 wersja ostateczna) i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.

Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Konrada Szymańskiego, którego uprzejmie proszę o zabranie głosu i przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Dziękuję bardzo.

To jest bardzo przekrojowy, podsumowujący i czysto informacyjny materiał, w związku z czym proszę być przygotowanym na to, że usłyszą państwo kolejny raz bardzo wiele rzeczy, o których już zdołaliśmy rozmawiać bardzo szczegółowo w charakterze takiego właśnie rocznego podsumowania. One wypływają i w przypadku punktów indywidualnych, i posiedzeń poszczególnych formatów Rad. W wielu wypadkach są to Rady Europejskie bądź Rady do Spraw Ogólnych. Wypływają również przy okazji podsumowania prac prezydencji, więc mam wątpliwości, czy jest konieczność kształtowania stanowiska rządu wobec czysto informacyjnych i takich właśnie przekrojowych informacyjnych dokumentów.

Skoro jest takie życzenie, to zwrócę uwagę na te rzeczy, które mają na pewno największy ciężar polityczny, które są przedmiotem najważniejszych decyzji politycznych w ciągu tych dwunastu miesięcy. Szczegółowe informacje mają państwo oczywiście w dokumencie przekazanym na piśmie, które odnosi się bezpośrednio do wszystkich aspektów dokumentu Komisji.

Z całą pewnością, do najważniejszych zagadnień tego roku 2018 należało rozpoczęcie prac nad wieloletnimi ramami finansowymi. Nasze stanowisko w tej sprawie było wielokrotnie przedstawione, zwrócę uwagę na klucz, na samo sedno tego stanowiska.

Polska widzi sens, by UE robiła więcej w różnych dziedzinach, które są nazywane potocznie nowymi celami UE, nowymi priorytetami UE, natomiast widzimy wyraźną wadę propozycji Komisji w postaci bardzo nieproporcjonalnego podejścia pod rozlokowanie poszczególnych części budżetu między te cele, które maja traktatowe podstawy, jak polityka spójności czy polityka rolna, a te cele, które są politycznie pożądane, ale mają słabszą podstawę prawną i są faktycznie celami całkowicie nowymi. Tego typu propozycja w oczywisty sposób utrudnia porozumienie, co dzisiaj z perspektywy czasu możemy powiedzieć z całą pewnością. Pierwotne założenia samej Komisji Europejskiej, żebyśmy w maju tego roku zamknęli negocjacje nad wieloletnimi ramami finansowymi zostały dość szybko porzucone i dość zgodnie, mam wrażenie, nie tylko przez instytucje, ale przede wszystkim przez państwa członkowskie, które będą miały na końcu tej drogi najwięcej do powiedzenia co do tego, jak naprawdę powinien wyglądać budżet UE. Stąd, widzimy istotne wady tej propozycji, które przekładają się na opóźnienia w prowadzeniu procesu negocjacyjnego. Dzisiaj ten horyzont czasowy jest określony na jesień 2019 r. Wspomniałem przy okazji referowania Rady do Spraw Ogólnych, że on też może się chwiać.

Drugim aspektem, który na pewno jest ważny obiektywnie, ale jest szczególnie ważny z polskiego punktu widzenia, jest oczywiście przyszłość wspólnego rynku. Mówiłem

tu wielokrotnie o działaniach, które podejmujemy z państwami nordyckimi, środkowoeuropejskimi, państwami Beneluxu, Irlandią, by kompensować potencjalne straty polityczne wynikające przede wszystkim z brexitu w zakresie wspólnego rynku. To są działania, które przynoszą bardzo konkretne efekty na poziomie politycznym, ale zwracamy też wielokrotnie uwagę na to, że za dobrymi, właściwie uformowanymi sformułowaniami Rady Europejskiej nie idą fakty. Mamy olbrzymi dysonans między poprawnie sformułowanymi celami politycznymi w zakresie rozwoju wspólnego rynku, eliminacji barier, aktywnych działań Komisji Europejskiej w tej sprawie a rzeczywistością legislacyjną. Tutaj najbardziej wyraźnym tego przejawem jest impas w związku z negocjacjami legislacyjnymi w sprawie dyrektywy notyfikacyjnej i e-karty. To nie są bardzo przełomowe, bardzo daleko idące legislacje a mimo to, z uwagi na utrzymujący się sentyment, emocję protekcjonistyczną w UE, nie jesteśmy w stanie zamknąć tych postępowań. Myślę, że to powinno być przedmiotem głębszej refleksji politycznej, w jakim stanie jest Unia, ponieważ za słowami po prostu nie idą czyny.

Drugim aspektem, trochę bardziej obiecującym, jest rozwój legislacji, która jest konieczna do budowy potencjału rynku cyfrowego w UE. Wspominałem o aspektach bezpieczeństwa, standardach bezpieczeństwa, o mechanizmach wspierania rozwoju tej gałęzi gospodarki, tak że z poziomu unijnego z całą pewnością można powiedzieć, że sukcesem na poziomie unijnym jest przyjęcie, zakończenie prac nad rozporządzeniem dotyczącym przepływu danych nieosobowych. Tym niemniej porażką jest niezdolność do ukształtowania reżimu podatkowego, nawet w bardzo ograniczonym, nie bardzo ambitnym wymiarze.

Ten element protekcjonizmu, który utrzymuje się nie tylko w poszczególnych państwach członkowskich, ale także w instytucjach, jest widoczny w legislacji społecznej UE. Polska nie ma żadnych wątpliwości, że jest sens, zgodnie z wyborami państw członkowskich, kształtować najwyższe standardy socjalne i wspierać rozwój społeczny. Przed chwilą mieliśmy kolejną odsłonę tego typu debaty w polskim Sejmie. Natomiast widzimy wyraźnie, że windowanie obciążeń pozapłacowych na rynku wspólnotowym (w szczególności w stosunku do sektora usługowego) ma sens nie tyle socjalny, co właśnie protekcjonistyczny.

Konsekwencje tego typu legislacji, jak na przykład dyrektywa dotycząca delegowania pracowników, ma sens gospodarczy o charakterze protekcjonistycznym i o charakterze sprzecznym z ogólną zasadą budowy i finalizowania wspólnego rynku, w szczególności w zakresie usług. To był powód, dla którego zdecydowaliśmy się na skargę do Trybunału Sprawiedliwości w tej sprawie, w sprawie przyjęcia dyrektywy o delegowaniu pracowników, właśnie wskazując na te dwa aspekty: obciążanie ponadproporcjonalne pozapłacowymi kosztami świadczenia usług oraz ograniczenia, które w efekcie utrudniają delegowanie długoterminowe, które dla niektórych branż są gospodarczo preferowanym przez wszystkie strony tych kontraktów formą realizacji tego typu działań na rynku wspólnotowym. To jest sprawa niezamknięta.

Myślę, że to jest też jeden z najważniejszych politycznie problemów, który stoi przed Unią, w jaki sposób wyważyć z jednej strony wspólny rynek, a z drugiej strony, rosnącą obawę przed wspólnym rynkiem, w szczególności w niektórych krajach starej Unii.

Bardzo wiele się działo, jeżeli chodzi o legislację energetyczną. Tutaj mamy bardzo różne odsłony tego sporu. Czasami są to kompromisy akceptowalne z polskiego punktu widzenia, jak to miało miejsce w przypadku rozporządzenia o zarządzaniu unią energetyczną, dyrektywą o efektywności energetycznej, dyrektywą o promocji źródeł odnawialnych w energii, czy też dyrektywą gazową, która formalnie jest legislacją energetyczną, ale ma znaczenie strategiczne dla UE. To był powód, dla którego zdecydowaliśmy się na to, aby poprzeć trudny kompromis, który dał przynajmniej szansę na to, aby nie tylko ujawniło się stanowisko PE, zdecydowanie bliższe polskim oczekiwaniom, ale przede wszystkim, aby Komisja Europejska na gruncie nowego prawa mogła się podjąć swoich zobowiązań, mogła zrealizować swoje zobowiązania, które płyną nie tylko z tej dyrektywy, ale z umocowań traktatowych. Zobaczymy, jak to będzie. To będzie kwestia odpowiedzialności nie tylko tej Komisji, ale przede wszystkim nowej Komisji Europejskiej. Będziemy się starali egzekwować te zobowiązania. To nie jest kwestia woluntarty-

styczna, kwestia uznaniowa, to jest kwestia zobowiązań prawnych Komisji Europejskiej do tego, aby pilnować kształtu rynku wspólnotowego, w tym wypadku rynku energii, który, jak wiadomo, w naszej części Europy jest rynkiem o daleko idących konsekwencjach strategicznych, także dla bezpieczeństwa krajów i unijnych, i pozaunijnych.

Kolejną sprawą, na którą chcę zwrócić uwagę, to szczęśliwie zakończony przez Ministerstwo Energii negocjacje nad tak zwanym pakietem zimowym, którego głównym problemem (ta sprawa wielokrotnie wybrzmiewała na forum tej Komisji) był kolizyjny charakter przepisów proponowanych przez Komisje Europejską w stosunku do europejskiego rynku mocy, który stosunkowo niedawno był przyjęty jako główne narzędzie wspierania rozwoju polskiej energetyki i mógł być stłumiony przez przepisy europejskie. Tak się nie stało, dzięki zdecydowanej postawie Ministerstwa Energii, ale też pewnej elastyczności. Ukształtowano reguły czasowe, które pozwalają na przyjęcie i wdrożenie polskich rozwiązań w zakresie wsparcia dla sektora energetycznego w tej sprawie.

Ostatnie trzy sprawy, na które chcę zwrócić uwagę, to migracje, Partnerstwo Wschodnie i brexit.

Jeżeli chodzi o migracje, mamy z jednej strony daleko idący kompromis, ale i sukces, jeśli chodzi o rozwiązania europejskie w obszarze kontroli i ochrony granic. Wzmocniliśmy dwukrotnie mandat europejskiej straży granicznej, tak aby mogła ona efektywnie wspierać państwa członkowskie w efektywnej kontroli granic zewnętrznych. Wzmocniliśmy zasady interoperacyjności systemów informatycznych, które są odpowiedzialne za kontrolę przepływu osób na granicach zewnętrznych UE. Myślę, że to ma kluczowe znaczenie dla utrzymania wiarygodności strefy Schengen. Wzmocniliśmy mandat ESGiP w zakresie współpracy z krajami trzecimi, co było naszym postulatem od samego początku, aby koncentrować się na tym aspekcie polityki Unii. Wzmocniliśmy też mandat ESGiP, jeżeli chodzi o politykę powrotową i readmisji. To są wszystko dziedziny, gdzie Polska jest zaangażowana konstruktywnie i gdzie widzimy szanse na zbudowanie szerokiego i mocnego porozumienia europejskiego w sprawie migracji. Natomiast, mimo przyjęcia kierunkowych konkluzji Rady Europejskiej z czerwca, utrzymuje się całkowicie niepotrzebnie niezakończony spór legislacyjny o kształt systemu azylowego. Politycznie powraca ten problem, więc należy się spodziewać, że ta sprawa będzie zakończona dopiero w nowej kadencji parlamentu, w nowej kadencji Komisji Europejskiej. Widać wyraźnie, że w tym cyklu politycznym instytucje nie są zdolne do tego, żeby się przyznać do błędów politycznych, które skutkowały błędnymi rozwiązaniami legislacyjnymi, które zostały zdecydowanie odrzucone przede wszystkim przez Polskę.

Jeżeli chodzi o przyszłość Partnerstwa Wschodniego, wspominałem o tych trzech obszarach, gdzie widzimy sens, aby tę inicjatywę rozwijać, aby ją wzmacniać. Widzimy wyraźne zagrożenie dla stopnia odpowiedzialności UE na granicach zewnętrznych z uwagi na wewnętrzne problemy UE i wciąż niezamknięte problemy na południu, tym niemniej w polskim interesie jest to, aby Unia widziała oba aspekty swoich sąsiedztw, czyli i wschodni, i południowy.

W roku 2018, jeżeli chodzi o brexit, jest to sprawa, która trwa, która nabiera w tych dniach bardzo dużej dynamiki. Na uwagę zasługuje oczywiście najpierw zamknięcie, parafowanie i ratyfikowanie ze strony unijnej umowy wyjścia. Ta umowa wyjścia ma liczne zalety z polskiego punktu widzenia. Daje między innymi międzynarodowe gwarancje dla praw Polaków, tak jak i innych obywateli UE 27, natomiast natrafiła na bardzo poważny kryzys ratyfikacyjny w brytyjskim parlamencie, w związku z czym politycznie trwa, ponieważ zachęcamy państwa członkowskie i instytucje także do tego, aby szukać kreatywnych rozwiązań do tego, aby z kryzysu ratyfikacyjnego pomóc wyjść. To nie jest kryzys, który możemy pokonać sami, jednostronnie, ale przynajmniej możemy pomagać bądź przeszkadzać w rozwiązywaniu tego niezwykle trudnego, trwającego bardzo długo kryzysu parlamentarnego, kryzysu politycznego, z jakim mamy do czynienia na Wyspach.

To są zagadnienia kluczowe z mojego punktu widzenia. Jak mówiłem, szczegółowa informacja w sprawie tego roku prac UE, jest zawarta w dokumentach.

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Bardzo dziękuję panu ministrowi za tradycyjnie bardzo wyczerpującą wypowiedź.

Uprzejmie proszę o zabranie głosu sprawozdawcę do tego dokumentu, jest nim pan poseł Krzysztof Lipiec.

Uprzejmie proszę, panie pośle.

Poseł Krzysztof Lipiec (PiS):

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, w związku z przedłożonym dokumentem UE, jakim jest sprawozdanie z ogólnej działalności UE za rok 2018, chcę przedstawić taką oto informację.

Otóż, dokument ten jest dokumentem cyklicznym, każdorazowo przygotowywanym przez Komisję Europejską, to wynika z Traktatu o funkcjonowaniu UE. Jest to dokument bardzo ogólny, bardzo szeroki. Nie jest to dokument, który jest projektem aktu prawnego. Nie wywołuje żadnych skutków prawnych zarówno w prawie UE, jak i w kontekście funkcjonowania polskiego prawodawstwa. Również przyjmowanie tego dokumentu też do końca nie jest dookreślone, zarówno w przepisach europejskich, jak i w polskich przepisach, szczególnie w ustawie kooperacyjnej.

Ten dokument trafił do Komisji do Spraw Unii Europejskiej bezpośrednio z Komisji Europejskiej. Został z kolei przedstawiony przez Komisję do Spraw Unii Europejskiej rządowi celem przygotowania opinii. Rząd bardzo szybko tę opinię przygotował, bo trwało to niecały miesiąc. Rząd uznał, że w odniesieniu do tak szerokiego dokumentu odniesie się tylko do kwestii kluczowych, istotnych z punktu widzenia polskich interesów. Te kluczowe informacje zawarte w tymże dokumencie bardzo precyzyjnie przedstawił pan minister Konrad Szymański, dlatego ja już nie będę się do tego odnosił.

Jednocześnie pragnę zwrócić uwagę, że zgadzam się z tą argumentacją co do tych zagadnień, którymi rząd polski w odniesieniu do procedowanego dokumentu się zajmował. Zresztą, wiele tych spraw, tak jak już to zostało tutaj powiedziane, było przedmiotem rozważań również podczas obrad Komisji do Spraw Unii Europejskiej, jak również na obradach plenarnych Sejmu, bo ten dokument jest typowym sprawozdaniem z działalności Komisji Europejskiej.

Wobec tego sugeruję, aby Komisja do Spraw Unii Europejskiej odnotowała fakt przyjęcia tego dokumentu z uwzględnieniem również stanowiska rządu w tej materii, którą przedstawił dzisiaj pan minister Konrad Szymański.

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Dziękuję, panie pośle.

Otwieram dyskusję, czy ktoś z państwa posłów chciałby się w sprawie tego dokumentu wypowiedzieć?

Nie widzę zgłoszeń, w takim razie pozwolę sobie zapytać, czy jest sprzeciw wobec decyzji Komisji o przyjęciu do wiadomości informacji dotyczącej tego dokumentu? Nie widzę sprzeciwu.

Stwierdzam zatem, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu o dokumencie i odnoszącym się do niego stanowisku rządu**.

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VI.

Przechodzimy do pkt VII, czyli rozpatrzenia informacji o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy, mówimy o stanie na dzień 7 marca 2019 r.

Przypominam, że zgodnie z art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Rada Ministrów jest zobowiązana przedstawić Sejmowi i Senatowi powyższą informację nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy. Informacja ta została przekazana do Komisji w dniu 8 marca br.

Rząd jest reprezentowany przez następujących państwa ministrów: pana ministra Konrada Szymańskiego – sekretarza stanu w MSZ, pana Łukasza Piebiaka – podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, pana Sławomira Mazurka – podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, panią Annę Moskwę – podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Wystąpienie pana ministra

reprezentującego Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej będzie miało miejsce na innym posiedzeniu Komisji.

Proponuję, aby po każdej wypowiedzi ministra posłowie od razu zadawali ewentualne pytania.

Bardzo proszę, jako pierwszego, o zabranie głosu pana ministra Konrada Szymańskiego, sekretarza stanu w MSZ – proszę uprzejmie, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSZ Konrad Szymański:

Dziękuję bardzo.

Jako przewodniczący Komitetu do Spraw Europejskich mam na co dzień ogląd stanu wdrożenia poszczególnych dyrektyw, których terminy upływają, w związku z czym mamy, jako MSZ, najbardziej horyzontalna wiedzę w tej dziedzinie.

Jeżeli chodzi o dyrektywy, których termin upłynął bądź upłynie do 6 czerwca, zgodnie z zobowiązaniem wobec Sejmu mamy czternaście takich aktów prawnych, których termin upłynął bądź upłynie do 7 czerwca. Zwracam uwagę na to, że w ostatnim czasie poprawiliśmy znacząco wskaźniki transpozycji dyrektyw unijnych do polskiego prawa.

Jeśli chodzi o zamknięte już półroczne okresy rozliczeniowe w Komisji Europejskiej, które pokazują stopień niewdrożenia w poszczególnych połowach roku, ostatni taki okres się zakończył 30 listopada 2018 r. i mieliśmy wtedy dziesięć niewdrożonych dyrektyw, co oznacza deficyt transpozycji na poziomie 1%. Uznaje się, że 1% jest dopuszczalnym poziomem braku transpozycji dla państw członkowskich. Polsce rzadko do tej pory udawało się uzyskiwać tak dobry wynik.

Zwrócę również uwagę, że jeżeli chodzi o okres letni rozliczeniowy 2018 r., ten poziom transpozycji był na poziomie 0,9%, co jest jeszcze niższym wskaźnikiem. To pokazuje, że mamy trwały trend idący w kierunku obniżenia opóźnień w zakresie transpozycji prawa unijnego do prawa krajowego.

Jeżeli chodzi o te dyrektywy, których nie zdążyliśmy na dziś (ale mamy nadzieję zdążyć wdrożyć do końca okresu rozliczeniowego) to informację szczegółową na temat poszczególnych kontekstów, czasami są to całkowicie różne konteksty związane z uzasadnieniem tego opóźnienia, przedstawią poszczególne resorty. Chciałbym zwrócić uwagę na obraz horyzontalny, który sprowadza się do tego, że Polska ma coraz lepsze wskaźniki, jeżeli wchodzi o wdrożenie prawa unijnego do prawa krajowego i staramy się, aby te opóźnienia były jak najniższe – z sukcesem, co pokazują dwa ostatnie pomiary zimą i latem 2018 r.

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Dziękuję, panie ministrze.

Mamy czas na dyskusję, czy ktoś z państwa posłów chciałby zadać pytanie?

Nie widzę… pana ministra mamy na każdej Komisji. Poproszę więc w takim razie pana ministra Łukasza Piebiaka, podsekretarza stanu w MS.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Piebiak:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, z mojej strony na szczęście będzie to krótkie wystąpienie, ponieważ mamy w zakresie właściwości MS jedną dyrektywę, której termin transpozycji już upłynął 8 września ubiegłego roku. Jest to dyrektywa PE i Rady w sprawie zwalczania terroryzmu. Projekt ustawy mającej na celu pełne dostosowanie polskich przepisów do przepisów dyrektywy, to jest projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, został przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich w dniu 6 marca br., przez Komitet Stały 14 marca. Spodziewamy się, że ten projekt trafi na najbliższe posiedzenie Rady Ministrów a następnie, niezwłocznie, do parlamentu, gdzie również szybko będzie procedowany.

Większość przepisów dyrektywy jest zgodna z prawem polskim a projekt, o którym mówię, to projekt, który dotyczy zmiany jednego, dosłownie jednego przepisu Kodeksu karnego – to jest ar. 259a – poprzez wykreślenie z niego słów „na terytorium innego państwa”. To jest cała treść normatywna. Dzięki temu zabiegowi legislacyjnemu rozszerzymy zakres penalizacji na zachowania polegające na przekroczeniu granicy Polski również w celu popełnienia na jej terytorium tych przestępstw, które są opisane w art. 259a, to znaczy przestępstwa o charakterze terrorystycznym.

Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu kryminalizacji podlegają czyny polegające na przekroczeniu granicy Polski w celu popełnienia na terytorium innego państwa przestępstwa o charakterze terrorystycznym lub przestępstwa określonego w art. 255a, to jest rozpowszechnianie treści mogących ułatwić przestępstwa, lub art. 258 § 2 lub 4, czyli zorganizowana grupa albo związek przestępczy.

To wszystko, dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Dziękuję uprzejmie, panie ministrze.

Czy są pytania do pana ministra?

Nie widzę, w takim razie uprzejmie dziękuję raz jeszcze i poproszę o zabranie głosu pana Sławomira Mazurka, podsekretarza stanu w MŚ, proszę uprzejmie.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska Sławomir Mazurek:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, po stronie Ministra Środowiska leży odpowiedzialność za wdrożenie trzech aktów prawnych, które są opóźnione.

Pierwszy to dyrektywa Rady Euroatom, która ustanawia wspólne ramy bezpieczeństwa obiegów jądrowych. Termin transpozycji to 15 sierpnia 2017 r. Jesteśmy na etapie uzasadnionej opinii. Projekt wpłynął do sejmowej Komisji Ochrony Środowiska 20 lutego tego roku. Obecnie ten stan, w którym jesteśmy, to 2 kwietnia o godzinie 13.30 ma się odbyć Komisja… przepraszam, dzisiaj mamy 3 kwietnia, czyli wczoraj odbyła się komisja nadzwyczajna, posiedzenie, które tym projektem się zajmuje. Oczywiście, dokładamy starań, aby to się toczyło jak najszybciej.

Kolejna kwestia dotyczy dyrektywy PE i Rady w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych. Aktem wdrażającym jest projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw. W dniu 28 marca projekt został przesłany do kancelarii premiera celem potwierdzenia. Obecnie trwa obieg potwierdzający zawartość tego projektu, właśnie do dzisiaj. Kolejne elementy już po Komitecie Stałym przed Radą Ministrów, tak aby ten projekt był też przyjęty jak najszybciej.

Kolejna kwestia to dyrektywa Komisji ustanawiająca wspólne metody oceny hałasu zgodnie z dyrektywą. Termin transpozycji minął 31 grudnia 2018 r. Tutaj aktem wdrażającym jest projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw. Projekt został przyjęty przez Komitet do Spraw Europejskich 6 marca. Obecnie jest opracowanie nowej wersji projektu, który zostanie skierowany do potwierdzenia przez Komitet Rady Ministrów. Z uwagi na to, żeby przyspieszyć prace został on skrócony o te elementy, które dotyczyły zmian systemowych w zakresie prawa polskiego i ogranicza się tylko do kwestii transpozycyjnych. Dzięki temu też mamy nadzieję, że będzie on szybciej przeprowadzony przez cały proces.

Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Dziękuję bardzo, panie ministrze. Czy są pytania do pana ministra Mazurka? Nie widzę. W takim razie uprzejmie raz jeszcze dziękuję za wypowiedź, za obecność. Przechodzimy do wypowiedzi pani minister Anny Moskwy, podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej.

Proszę uprzejmie, pani minister.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Anna Moskwa:

Dziękuję bardzo, panie przewodniczący.

Wysoka Komisjo, dwie dyrektywy: dyrektywa PE i Rady ustanawiająca wymagania techniczne dla statków żeglugi śródlądowej i jednocześnie dyrektywa delegowana Komisji. Termin implementacji to był 7 października ubiegłego roku. Jednocześnie zaznaczam, że samo wejście w życie dyrektywy delegowanej, to był 28 lipca 2018 r., więc był krótki czas na implementację. Obie te dyrektywy zostały zaimplementowane poprzez zmianę trzech ustaw – zmianę ustawy o żegludze śródlądowej, ustawy o organizacji

rynku rybnego i ustawy o rybołówstwie morskim. Zmiana została podpisana przez prezydenta w dniu 25 marca.

Jednocześnie mamy do tego siedem rozporządzeń wykonawczych, to są wszystko rozporządzenia ministra. Aktualnie są na etapie Komisji Prawniczej w związku z tym, w kwietniu wszystkie zostaną przyjęte i zakończymy proces implementacji.

Druga dyrektywa to jest tak zwana dyrektywa morska, dyrektywa o strategiach morskich. Termin minął 7 grudnia. Ta dyrektywa jest wdrażana zmianą w prawie wodnym. W związku z tym, że nowelizacja prawa wodnego objęła nie tylko te zmianę, ale szerszy zakres, proces trwa. W najbliższy czwartek pojawi się ten dokument na Komitecie Stałym, następnie zgodnie ze ścieżką legislacyjną, co pozwala nam sądzić, że w czerwcu nastąpi pełne wdrożenie. Dyrektywa nie wymaga dodatkowych rozporządzeń.

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Jan Dziedziczak (PiS):

Bardzo dziękuję, pani minister.

Czy są pytania do pani minister?

Nie widzę, w takim razie serdecznie pani minister dziękuję.

Bardzo dziękuję za wypowiedzi.

Chcę zapytać, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia do wiadomości informacji państwa ministrów?

Nie widzę.

Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy (stan na dzień 7 marca 2019 r.).**

Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VII, dziękuję bardzo państwu ministrom.

Przechodzimy do pkt VIII, czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawach różnych?

Nie widzę.

Informuję, że kolejne posiedzenie odbędzie się 11 kwietnia br. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt VII.

Informuję, że porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu.

Zamykam posiedzenie Komisji.